

Dragi prieteni, revenim la capitolul 6 al cărții Amos. Am văzut că Dumnezeu începuse să pronunțe sentința în judecata la care supusese regatul de nord. După ce a prezentat rechizitoriul, enumerând cele trei mari păcate săvârșite de popor, Dumnezeu le îndreaptă atenția asupra faptului că inima era cea din care porneau toate aceste păcate.

Versetul 12 este cel din care înțelegem acest lucru. Amos folosește o nouă figură de stil aici, inspirată din viața de zi cu zi. Spune el:

Amos 6:12

v.12 Pot caii să alerge pe o stâncă? Sau poate cineva să are marea cu boii, de ați prefăcut judecata în otravă, și roada dreptății în pelin?

Ideea lui Amos este că acolo unde terenul este stâncos nu se poate nici ara și nici merge cu calul.

Îmi aduc aminte cum, în copilărie, am mers odată călare pe un cal. Totul a fost bine până în momentul în care am ajuns pe un teren stâncos. În momentul în care a călcat pe stâncă a alunecat și era gata să cadă peste mine. Din momentul acela am evitat să mai ajung pe acolo.

În orice caz, Dumnezeu le atrage atenția că ei și-au împietrit inima și chiar și mesajele pe care El le transmitea prin intermediul profeților erau transformate în otravă.

Din pricina aceasta chiar și valorile erau distorsionate:

Amos 6:13

v.13 Vă bucurați de lucruri de nimic, și ziceți: „Oare nu prin tăria noastră am câștigat noi putere?”

„Oare nu prin tăria noastră am câștigat noi putere?”. Probabil că în acest verset se face referire la puterea militară a regelui Ieroboam II în care Israelul își pusese toată încrederea.

Amos 6:14

v.14 De aceea, iată, voi ridica împotriva voastră, casa lui Israel, zice Domnul, Dumnezeul oștirilor, un neam, care vă va asupri de la intrarea Hamatului până la pârâul pustiei.“

„vă va asupri de la intrarea Hamatului”; este vorba despre toată zona din direcția Siriei deoarece Hamatul era principalul oraș sirian.

„până la pârâul pustiei”, adică până la râul Arabah. Arabah este un râu, de partea cealaltă a Iordanului, care se varsă în Marea Moartă.

Dumnezeu spune: „inamicul va ocupa întreg teritoriul țării voastre, venind de la nord”. Inamicul nu era Ben-Hadad al Siriei ci împăratul asirian care avea să ia în captivitate întreg poporul.

Aceasta este încheierea mesajului cuprins în capitolul 6.

Capitolul 7 se situează la începutul celei de-a treia și cea mai importantă secțiune a cărții Amos. Aceste trei capitole de final conțin viziuni cu privire la viitor. Deși Amos ar putea fi considerat un predicator de la țară, el a putut să privească până departe în viitor. Unele dintre viziunile de care Domnul i-a făcut parte acestui profet sunt remarcabile.

Viziunea cu lăcuste

Amos 7:1

v.1 Domnul Dumnezeu mi-a trimis vedenia aceasta. Iată, făcea niște lăcuste, în clipa când începea să crească otava; era otava după cositul împăratului.

„Domnul Dumnezeu mi-a trimis vedenia aceasta. Iată, făcea niște lăcuste, în clipa când începea să crească otava; era otava după cositul împăratului”. În acele zile se strângeau două recolte, prima dintre ele intrând în magaziile regelui, reprezentând taxe. Astfel, poporul plătea o zeciuială mai mare decât o treime. Se estimează că plătea în jur de trei zecimi din tot ceea ce aduna de pe pământ, acest verset fiind un exemplu în această direcție. De data aceasta, după ce împăratul și-a luat prima recoltă, au venit lăcustele care au consumat totul, lăsând aproape nimic pentru poporul care, de fapt, muncise pământul. Aceasta a fost o judecată și un avertisment la care poporul ar fi trebuit să ia aminte.

Amos 7:2

v.2 Și după ce au mâncat ele cu desăvârșire toată iarba din țară, am zis: „Doamne Dumnezeule, iartă! Cum ar putea să stea lacov în picioare? Căci este așa de slab!”

Amos îi spune Domnului: „nu mai avem nimic de mâncare, cum să mai putem să stăm în picioare?”. El îi cere Domnului să-i ierte și să-i ajute. Și, atenție, Domnul mai are încă răbdare cu poporul.

Amos 7:3

v.3 Atunci Domnul S'a căit de lucrul acesta: „Nu se va întâmpla una ca aceasta, a zis Domnul.”

Domnul a răspuns: „nu voi face lucrul acesta, nu așa vreau să vă slăbesc puterile”. Și astfel, El a făcut ca lăcustele să dispară, făcându-le parte de o nouă recoltă bogată. Vă gândiți poate că pentru că Domnul s-a arătat milos poporul se va întoarce cu fața către El. Nu așa au stat lucrurile.

Viziunea în care apare foc

Amos 7:4

v.4 Domnul Dumnezeu mi-a trimis vedenia aceasta: Iată, Domnul Dumnezeu vestea pedeapsa prin foc; și focul mânca Adâncul cel mare și apucase și câmpia.

Mulți comentatori cred că focul reprezintă de fapt, o secetă cumplită. Sunt de acord că seceta aduce cu ea și foc. În sudul Californiei vremea este uscată și secetoasă și aici izbucnesc deseori incendii. Cred că cele mai multe dintre ele sunt datorate lipsei de grijă oamenilor. Multe pornesc de la o simplă țigară aruncată neglijent. În același timp, seceta favorizează răspândirea focului cu rapiditate. Cel care a distrus într-adevăr, a fost, însă, focul și cred că Amos se exprimă destul de clar în acest sens.

Amos 7:5,6

v.5 Eu am zis: „Doamne Dumnezeule, oprește! Cum ar putea să stea în picioare Iacov? Căci este așa de slab!”

v.6 Atunci Domnul S'a căit și de lucrul acesta. „Nici una ca aceasta nu se va întâmpla, a zis Domnul Dumnezeu.”

Dumnezeu a trimis ploaie și astfel focul a fost stins. Din nou Domnul le-a ascultat rugămințile. Dumnezeu „s-a căit” din pricina rugăciunilor poporului. Inima Domnului este bună și nu ar fi putut să continue în aceeași direcție. Dragul meu, este foarte trist când un om Îl respinge pe Hristos, sufletul lui pierzându-se pentru veșnicie, mai ales când Cel care îi oferă mântuirea este un Dumnezeu cu o inimă bună, plin de milă și dragoste. Dumnezeu te iubește iar păcatele comise împotriva dragostei Sale sunt ceva teribil.

Viziunea cu o cumpănă

Amos 7:7,8

v.7 El mi-a trimis vedenia aceasta: Iată, Domnul stătea pe un zid făcut la cumpănă, și avea o cumpănă în mână.

v.8 Domnul mi-a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „O cumpănă.” Și Domnul a zis: „Iată, voi pune cumpăna în mijlocul poporului Meu Israel, și nu-l voi mai ierta;

Cumpăna este folosită în mai multe locuri în Cuvântul Domnului. În Ieremia 31:38,39 citim:

„Iată, vin zile, zice Domnul, când cetatea va fi zidită iarăși în cinstea Domnului, de la turnul lui Hananeel până la poarta unghiului. Frânghia de măsurat va trece încă pe dinaintea ei, până la dealul Gareb, și de acolo va face un ocol înspre Goat.”

Frânghia de măsurat este, de fapt, o cumpănă. Ori de câte ori se face referire la cumpănă în Biblie (vezi Isaia 28:17 și Zaharia 2:1,2) înseamnă că Dumnezeu se pregătește de judecată. În cartea Daniel, profetul Domnului îi spune împăratului Belșațar:

Daniel 5:27 „Cântărit, înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!”

Atunci când Domnul începe să măsoare fie în lungime, fie în greutate, puteți fi siguri că cei în cauză nu vor fi găsiți conform standardelor Sale și că se va trece și la judecată. Amos nu mai mijlocește pentru popor pentru că își dă seama că judecata Domnului este corectă.

Amos 7:9

v.9 **ci înălțimile lui Isaac vor fi pustiite; sfintele locașuri ale lui Israel vor fi dărâmate, și Mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia.“**

Cu alte cuvinte, Dumnezeu spune că Ieroboam nu va avea liniște. Principiul Domnului este: cei răi nu vor avea pace. Iar Ieroboam este unul dintre ei.

Între viziunile pe care le primește profetul este introdus un fragment de istorie izvorât din experiența personală a profetului Amos. Am meditat la acest fragment în introducere și cred că merită să o facem încă o dată.

Amos 7:10,11

v.10 **Atunci Amația, preotul din Betel, a trimis să spună lui Ieroboam, împăratul lui Israel: „Amos uneltește împotriva ta în mijlocul casei lui Israel; țara nu poate să sufere toate cuvintele lui!**

v.11 **Căci iată ce zice Amos: ,Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara sa!‘.“**

Dacă citim încă o dată cu atenție, versetul 9 observăm că acum Amația minte. Aceasta este una dintre dramele care se petrec în zilele noastre în biserici. Atunci când le vorbesc oamenilor, când predic, mă străduiesc să fiu pe cât de explicit cu putință. Cu toate acestea, nu rareori, descopăr că îmi sunt răstălmăcite cuvintele. Aflu că se spune despre mine că am declarat lucruri cu care nu sunt de acord. Uneori se ajunge aici din neînțelegere propriu-zisă dar, alteori, din dorința rea a unora.

Amația era preotul vițelului de aur și vă dați seama ce fel de individ era. Era un predicator cu carte de muncă, spunea numai ceea ce dorea împăratul să spună. Sunt convins că era un om de cultură, cu un limbaj sofisticat. Știa să lingusească și, desigur, capta cu ușurință atenția. Avea carismă și era atrăgător.

Amația îl minte deliberat pe împărat în legătură cu Amos. Amos nu spusese că împăratul va muri lovit de sabie, fapt care nici măcar nu s-a petrecut. Amos spusese: „Mă voi ridica împotriva casei lui Ieroboam cu sabia” - ceea ce însemna război; așa s-a și întâmplat. Israel a fost dus, în cele din urmă, în captivitatea asiriană.

Amos 7:12,13

v.12 Și Amația a zis lui Amos: „Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda! Mănâncă-ți pâinea acolo, și acolo proorocește.

v.13 Dar nu mai prooroci la Betel, căci este un locaș sfânt al împăratului, și este un templu al împărăției!“

Amația a venit la Amos, l-a insultat și, drept urmare, îl numește ignorant. Aș vrea să știu unde se află cărțile scrise de Amația. În zilele noastre suntem în posesia unei cărți, veche de peste 2500 de ani, scrisă de către Amos; dar nimeni nu este în stare să spună că are habar de vreuna dintre cărțile pe care le-ar fi scris Amația. Acesta din urmă a insinuat că Amos nu ar fi capabil să vorbească în locașul sfânt al împăratului. El a spus: „de acolo nu trebuie să se audă decât cuvinte blânde; nu vrem ca vreunul dintre ei să se simtă ofensat”.

„Pleacă, văzătorule, și fugi în țara lui Iuda!”. Cu alte cuvinte: ieși din oraș, dispari din ochii mei. Nu te vrem. Ai vorbit în locașul sfânt al împăratului și nu ai corespuns așteptărilor. Nu te conformezi cerințelor noastre”. Cred că sunteți de acord că, deși Amos era de la țară, nu era deloc nepotrivit să ocupe amvonul. Era chiar cel mai indicat pentru această misiune. Atunci când oamenii îl ascultau, știau că prin el le vorbește Domnul. Este extraordinar ca membrii unei biserici să fie siguri că prin păstorul lor le vorbește Domnul. Ducem lipsă de așa ceva în zilele noastre.

Amos 7:14,15

v.14 Amos a răspuns lui Amația: „Eu nu sînt nici prooroc, nici fiu de prooroc; ci sînt păstor, și strîngător de smochine de Egipt.

v.15 Dar Domnul m'a luat dela oi, și Domnul mi-a zis: „Du-te și proorocește poporului Meu Israel!“

Prin răspunsul pe care l-a dat Amos a dovedit că era o persoană moderată; el nu dădea glas unor declarații sălbătice care ar fi caracterizat un negustor de profeții. Amos nu era un fanatic. El spune: „știu că nu sunt un profet. Nici nu am pretins așa ceva. Nu am fost la seminar și nici nu sunt fiu de profet. Eram un cioban, un culegător de smochine. Mă aflu aici pentru că Domnul m-a pus aici”. Când un om se exprimă astfel înseamnă că este plin de încredere.

Cel care intră în lucrarea Domnului ar trebui să fie sigur că a auzit chemarea Domnului. Dacă există și cea mai mică urmă de îndoială, mai așteaptă. Unii spun că dacă poți să faci orice altceva, atunci nu alege să devii pastor. Nu sunt de acord pentru că știu că mulți dintre noi, pastorii, am fi putut face altceva, am fi preferat poate uneori să facem altceva dar am ales să-L slujim pe Domnul.

Cel mai important este să știi ce să răspunzi: te-a chemat sau nu Domnul? Dacă răspunsul este afirmativ, nu lăsa ca vreodată cineva sau ceva să te împiedice de la a face lucrarea Domnului.

Amos are un cuvânt special, o profeție, pentru Amația, un medicament puternic pentru el. Mulți oameni îmi spun: „Domnule predicator, uneori ești deosebit de dur cu unele persoane sau unele biserici”. Ca răspuns la această convingere pe care o au unii, eu spun că în inimă nu am nici ură, nici dispreț față de cei despre care vorbesc. Nu încerc să fac altceva decât să vestesc Cuvântul Domnului. Argumentul lor este că, în calitate de creștin, ar trebui să fiu mai blând și mai înțelegător. Astăzi n-ar trebui să se vorbească decât despre dragoste; dragoste, dragoste și iar dragoste! Dragul meu, ascultă ceea ce spune Amos atunci când vorbește despre „fratele Amația”.

Amos 7:16,17

v.16 Ascultă acum Cuvântul Domnului, tu care zici: ‚Nu prooroci împotriva lui Israel, nu vorbi împotriva casei lui Isaac!’

v.17 Din pricina aceasta, iată ce zice Domnul: ‚Nevastă-ta va curvi în cetate, fiii și fiicele tale vor cădea loviți de sabie, ogorul tău va fi împărțit cu frînghia de măsurat; tu însă vei muri într’un pământ necurat, și Israel va fi dus în robie departe de țara lui!’

„Iată ce zice Domnul” – Amos îi spune lui Amația că are un cuvânt pentru el din partea Domnului. Este o profeție tulburătoare dar adevărată. Atunci când asirienii au invadat țara, ei chiar au transformat femeile în prostituate. Fiii și fiicele au fost omorâți iar cei care au scăpat de moarte, au fost duși în captivitate. Iar acest preot al vițelului de aur, Amația, a fost dus în captivitatea asiriană.

Dacă noi, ca lucrători creștini, nu vestim Cuvântul Domnului, nu avem nici un drept să-i arătăm cu degetul pe cei aflați la conducerea țării, acuzându-i că nu-și fac bine treaba. În lucrarea Domnului, dacă nu vorbești despre Cuvântul Domnului ești mai vinovat decât cel mai mare răufăcător din întreaga țară. Dacă ești chemat să fii lucrător, nu uita că devii lucrător al Cuvântului Domnului. Dacă nu răspândești Cuvântul Domnului, ești un trădător al cauzei lui Hristos. Sunt cuvinte dure, ce-i drept, asemănătoare celor spuse de Amos.

Cea de a patra viziune se întinde pe tot parcursul capitolului opt. Este important să înțelegem sensul acestei viziuni pentru că așa vom pricepe și semnificația pasajelor ce vor urma. De asemenea, clarifică unele dintre cuvintele Domnului Isus.

Amos 8:1

v.1 Domnul Dumnezeu mi-a trimes următoarea vedenie. Iată, era un coș cu poame coapte.

Se pot spune multe despre un coș cu poame coapte. Mie îmi plac anumite fructe! Nimic nu pare mai atrăgător ca un coș cu poame coapte, mai ales când el reprezintă un mesaj deosebit.

În primul rând, coșul cu poame reprezintă recolta. Ne spune că respectivul copac nu mai are ce să producă. Coșul vorbește și despre rapida trecere a fructelor.

Amos 8:2

v.2 El a zis: „Ce vezi, Amos?” Eu am răspuns: „Un coș cu poame coapte.” Și Domnul mi-a zis: „A venit sfârșitul poporului Meu Israel; nu-l mai pot ierta!

Am aflat din capitolul 7 că Amos s-a rugat pentru viața poporului și că Dumnezeu s-a răzgândit și și-a retras judecata. Acum însă, coșul cu fructe ne amintește că recolta a trecut. Regatul de nord s-a apropiat de limită; judecata va veni și recolta este un simbol al acesteia.

De vreme ce recolta vorbește despre o perioadă a judecății, cred că unele dintre cuvintele Domnului Isus pot fi greșit înțelese dacă nu știm exact ce se înțelege prin recoltă. Isus le-a spus ucenicilor: **Matei 9:37,38** „Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, deci, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

Domnul Isus vorbea la finele unei perioade în care vremea Legii era pe sfârșite. Hristosul avea să meragă la cruce. El a spus că avea nevoie de lucrători care să meargă în întreg Israelul.

După moartea Sa de pe cruce, avem un cu totul alt tablou. Pentru vremurile harului El ne prezintă pilda semănătorului. Un semănător s-a dus să semene. “Duceți-vă în lumea întreagă și predicați evanghelia!” – acesta este mesajul pentru vremurile pe care le trăim. Du-te în lume și răspândește evanghelia. Este vremea semănării Cuvântului lui Dumnezeu. Treaba noastră, și a mea și a ta, este aceea de a semăna acest Cuvânt. Convertirea propriu-zisă este treaba Domnului. Credem că Duhul Sfânt va lua Cuvântul Domnului și va produce transformarea aceluși om într-un credincios. Noi suntem semănători și nu suntem responsabili cu recoltatul. Recolta amintește de judecată și de sfârșitul vremurilor. Îmi doresc foarte mult ca acest mesaj să ajungă la cât mai multe persoane. Îmi doresc să pot să-i motivez pe credincioși să facă ceea ce dorește Dumnezeu. Misiunea noastră este aceea de a semăna Cuvântul Domnului.

Amos 8:3

v.3 În ziua aceea, cîntecele Templului se vor preface în gemete, zice Domnul Dumnezeu, pretutindeni vor arunca în tăcere o mulțime de trupuri moarte.”

Locașul de închinăciune va fi transformat într-unul al gemetelor. Locul unde oamenii se bucurau înaintea Domnului va ajunge un loc al plânsetelor. Trupurile ucise vor zace peste tot. Este o profeție înfiorătoare.

Dragi prieteni, știu că asemenea lucruri îngrozesc dar ar trebui, în aceeași măsură să ne facă și să căutăm soluțiile pentru a fi izbăviți dintr-o astfel de situație.

Vă reamintesc că dorința lui Dumnezeu nu este să distrugă ci să izbăvească! Facă Domnul ca noi toți să experimentăm izbăvirea sa!

Fiți binecuvântați!